

ОЗОНОТЕРАПІЯ ГЕРПЕСВІРУСНИХ ІНФЕКЦІЙ

Чанцев В.А., студ. 5-го курсу

Науковий керівник – Рябіченко В.В.

СумДУ, медичний інститут, кафедра інфекційних хвороб

Актуальність проблеми герпесвірусних захворювань людини пов'язана з їх широким поширенням, різноманітністю клінічних проявів, можливістю виникнення тяжких ускладнень, зокрема онкогенною активністю даних вірусів. Вирішенню цієї проблеми сприяє використання озонованих розчинів.

Вірицидну дію озону пов'язують з пошкодженням поліпептидних ланцюгів оболонки, що може призводити до порушення здатності вірусів прикріплюватися до клітин-мішеней і розщеплювання нитки ДНК або РНК на дві частини, підриваючи фундамент розмноження вірусу.

Озонований фізіологічний розчин з кров'ю хворого вводиться хворим на гостру форму герпесвірусних інфекцій і хронічних формих у стадії загострення, а також при рецидивному перебігу з метою підвищення противірусного імунітету і зняття синдрому інтоксикації.

У період висипань з метою швидкої регенерації і анальгезії на фоні курсу великої аутогемоозонотерапії проводиться підшкірне обколювання зон герпетичних висипань, а також у проекції точок виходу нервових стовбурів.

Гарний результат дають місцеве застосування озонованого масла «Озонід», інстиляція озонованим фізіологічним розчином ділянок герпетичних уражень на вульві, піхві, шийці матки.

Таким чином, використання озонотерапії в лікуванні різних форм герпесвірусних інфекцій людини є патогенетично обґрунтованим.

Медичний озон має пряму противірусну, виражену протизапальну, анальгезивну, регенеруючу дію; озон є універсальним імуномодулятором. Озонотерапія в комплексному лікуванні герпетичних інфекцій дозволяє досягти тривалої ремісії протягом захворювання, а в деяких випадках досягти повної елімінації вірусів.